

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה סג.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

ליתול עליה איסור אמתן למעשה. שהרי
 קני מעשיו. קודם ביאה פשיטא דמות
 ויהלה כיון דדמקמי ביאה יהביה מילה
 ומעריך ליה קני מעשיו. הנהך באלט
 דאמר לה לא ויקני לך עד שעת
 ביאה כיון הדור אומר לה אי מעריך
 לך קני מעשיו ומה לה מחמת חסם
 ש' קלתיה ואקריביה: כיון דאמר
 מר. "בחוטפתא דקידושין ב"ק
 דף ס"א: בעלם זה. כל כמה דהייב
 לה הו' אמתן דהשטתא קנימיה:
 בעלם ססס. מ' יהיב לה לאחור וזן
 לאו אמתן הוא דהשטתא הוא דקנימיה
 עליה: עובד כוכבים לאו בר
 משיבא דהו' כתיבא משיבא ישראל
 כתבא או קנה מיד עמיתא: ס' קנימיה
 עליה. מהשטתא קודם ביאה והייב
 קרי ליה בא עליה ואח"כ נתן לה:
 והאן ש' שקליה. וזמ' פלוני בחתמין
 בלך בא עליה ואח"כ נתן לה הוא
 ומינה הוציל ומשעת ביאה שויה
 אפוחיקי ועמד בחזירה חיל עליה
 אמתן: משיב כ' שסס. ל' יבוא: (הרעלו)
 ולאחרי. עובדי כוכבים או עמי ארעו:
 לא

לא דהא איתיה בשעת ביאה
מספקא ליה 'תיקו': בא עליה
עליה ואחר כך נתן לה אפילו
יצחק אמר רב חסדא לא קשיא
לה התבעלי במלה סתם וכי א
'בוונה עובדת כוכבים דלא קניא
יובגן דקאי בחצירה אי דקאי א
לא צריכא ידשויה ניהלה אמר
יום פלוני מוטב וזאי לא שוק
לחמרי' ולפועליו לכו ואכלו

מוסף רש"י

ליחול עליה איסור
אחנן למצור. היסול
נשבע בזה ענין המלך
ועל קוין ששם עליו
ואחזק קמן לו טעם הלא
למלך כיון לא יסדור
נשבע מלח לו ממסר
תמנע נעלמה הוא
והסוד (סג). שקדמה
הקדמתו. קדם בזה
(סג). ואי מצדדיו דין
הנשבע. ומנשבי. הלק
נכנסים ויון ונעל
הקדמות ויון נחמה לו
לא יקוי דין ששם
נשבע לטעורן לתשמיש
דמחר לו. קדמה
הקדמתו. דבריהם אכן
הם: אמרתי
לגבול. וכן מלי נחמה
מלשן מקדמו להקדמו
(סג). בעלה דין. היסול
דוכים ששם נשבע עליו
עליה אכן חד (סג).
בעלה נשבע. והסוד לו
נחז' כן מהנה בעלמה
היה אכן אכן אלה
הקדמות נשבע בזה
אם חסר שביחה. וכן
קדמו לו בשם נשבע וכן
חז' עליה איסור אכן (סג)
ואם קדמו. וכן
דכסול וקדמו נשבע קדמו
היה נשבע בזה
ואחזק קמן לו תחזק מן
ועד משקע המסור: וכן
רש' לא שקדמה
באחזק. הלק כן מנו
ולו יסד לו ויד חלנה
מלחם דרדדי בן ששם
נשבע. ומכיו חסר הוא.
דכס' לו כן דרדע ששם
דמנו לו מלשן ואחזק
לתשמיש המסור: וכן

מחלה ע"מ ביאה נתנו לה:
דאע"ג דע"מ ביאה יהייה
לאו שזר ביאה הוא: ואי
מתני' לאשמועינן דאע"ג

יחול עלה איסור אתנן למפרע אמר רבי
 (אליעזר) "כשקדמה והקריבתו ה"ד אי
 יאמר לה קני לך מעכשיו פשיטא דשרי
 היא ליתיה בשעת ביאה (א) ומתנה בעלמא
 הוא דיהיב לה ואי דלא אמר לה קני לך
 מעכשיו יהיכי מצי מקרבה ואישי כי יקדיש
 את ביתו קדש אמר רחמנא (ב) מה ביתו
 ברשותו יאף כל ברשותו ילאא דרבי לה
 להוי גביך עד שעת ביאה ואי מיצטרך
 לך קני מעכשיו (ב) בעי רב הושעיא קדמה
 והקדישתו מהו כיון דאמר מר האמירתו
 לגבוה כמסירתו להריוט כמאן דאקריבתי
 ימי או דלמא השתא מיהא הא קאי ואיתיה
 בעיניה ופשוט מדרבי אליעזר דא"ר
 אליעזר שקדמה והקריבתו דוקא הקריבו
 אבל הקדישתו לא דרבי אליעזר גופיה קא
 מיבעיא ליה מאי מיפשט פשיטא ליה
 לרבי אליעזר דהקריבתו דוקא אבל הקדישתו
 או דלמא הקריבתו פשיטא ליה והקדישתו
 חרך נתן לה אתננה מותר: ורמינהי (א) בא
 כהן עד שלש שנים אתננה אסור אר"י בר
 רבא דאמר התבעלי לך בטלה זה הא דאמר
 לה בטלה זה מאי הוי (ב) הא מחסר משיכה
 משיכה ואיבעית אימא לעולם בוגנה ישראלית
 יירה בא עליה ואח"כ נתן לה הא קניא (א) לה
 קני דאמר לה אי מייחנא לך זוזי מכאן עד
 כאתנניך מתיב רב ששת (א) אומר אדם
 יער זה צאו ושתו ברנר זה ואינו חושש
 לא

ספר הכי מדקאסר בלאז ואכלו ואני פורע אלמא ר' ינאי כי קפרעי דמי שביעית הס וקשה מי חזקין לז' שאליו עמבור אז מן נסך הי' היה לו לפרש שמאליס עס הכרימא משום דמי פירות שביעית ללמא אחר הכרימא דהכרי עממא משום דהנה מין קמך ואני פאילו קרי מאמלן לפועליו ולא דמי כלל לדבי ר' ינאי ועוד מן ליה דער גביה מ' דרין דמקופו בצעל הבית סמך ינאי לא הו חנוני הממקפו ולא סמכא דעממיהו כולל שביעית גיבה וקראש דממקפו לעיל הלא דר' ינאי לא יראה בחזרה ואע"ג דמשעת ביאה אישבעד לה ואין לה אישבעד ממכסיו ור' חלפי אמנן דשרי דאשבעד פרק כל היום דחלפין מותרין ואחרי כפי שביעית אשכרין אלא דלשבעד ועוד לפירושו לזון קנה לה דער גביה יתור מן יחאק לפרש ואני חושש לא משום שביעית שפורע אחר שאלכו אישכור כלל אחר ואני פורע חושש משום פירות שביעית והאסא פאילו אייר ברימא לאחרא לא חשיב דמי פירות שביעית כפי האי גוונא שפורע א' הבית לעמא ונתנס לפועליו מאחר שהן לוקחין הפירות מחנוני הממקפו משבעד ליה דרין ^(א) דדרכיה לאקו מ' מה שנתן לפועליו קרי היינו קנה ליה דער גביה ש' מנע שקוהו דער נכסין בעל הבית לאחרא כש' ולכן חשיב בעל הבית כלוקח הפירות והירק מחנוני ודמי שביעית אחרון אחרון נתפש ואם היו העניים בינו לאו ולאו ואני פורע איש נתפש באיכסור שביעית ולהאי גמרא ומקמי להו אישבעד נכסיו לאחרא כש' עניים סוכר עמה אז הממקפו שאין משבעד בערבות א' לאחרא ואפילו אישבעד אי גמי טועם בזה שאין ש' ויחא קניו לו והוא יחא ספור ממה ואני נתון לך ש' דאמרינן בקמא ב' פשוט (ב"ב ד' קמ"ד) מן לו ואני מקמאר אין לו על זה ועל זה הוה מסקי אדעתיא א' מייבאו נקט והתלמוד נושא ונתן לפי טעמו ואמא ב' כלומר וי' אין נכסיו משועבדין ממש כדין ערב והא

כלומר לא חתני עד שעת ביאה
 לביאיו מותר מאחר שכלה נדעמו
 ס' חתן נמי ליכא דהא חתן לא אי
 ר'טא השתא מירא קאי בעיניה.
 שאלו חתן חל על המוקדשין
 וכתיב לכל נדר פרט לנדר שמה
 נכא מאחר דלמיה בשעת ביאה חל
 יסור חתן למפרע משעת דידיה חל
 חל לא היה חתן: **והא** חתמא
 ששיבא. פ"י חספי' לר' יוחנן דאמא
 נדבר פורה מעות קונות הכא גבי
 חתן לא קני כיון שפיקשו חכמים
 ואין קניית מעות קונה חתמא
 ומשכח ס' ממנה חפיקשו ואין חתן
 חתן כלל ולא דמי להיא דפרק
 חסכ (ב"מ דף מה.) נחנה לטיוון מעל
 חקניית הכסף מועיל דמיון דמעל מן
 חמורה מי יפקיע מעולה דממעל
 חקש: **בזונה** עובדה כובשים.

א קניא במשיה וברצו"ל משי
ואמר סלעמיתך במשיה הא לעובד
וכביס בכסף דלילו לך יוחנן את
הא לעובד כוכביס במשיה ומשום
רב חסדא אית ליה פרק הזה
ב"מ דף מ: כ"ר יוחנן דר משי
קניא אחרתא דלברי יוחנן לא
קניא: (ג) **בגון דא** במציה.
אית לשיני תרייהו בטלה זה הא דקאי
תצירה והא דלא קאי במציה ו"ל
יפחא ליה לאוקמה בטלה חסם
יפחא קאי במציה עס טלחא אחריס
ולא אע"פ שאני יכול לדחותה טלה
זון השוק פאילו הכי אין עס חסן
זון פאילו למאן דאית ליה ברירה
הלא על המורכר בשעת ביאה:
א"ר חושש א"א משום שביעית.
ו' בקונטרס שמה ימקור דמיס הללו
שם שחשוד ע"ה הצביעות ומתא דא
דמי אסורא קפרע ונקאליד דמי
(ג) פירות שביעית ממעשר ויין נסך
אית לפועלי ומתא פורע חובי דממי
אזרי ואסורא משום דנהני ממירות
השעבוד ועמא חסם שפורע חובי
ה בסמוך דמסיק בחנוני המקיפו
ומשועבד לו בעל הית לפייסמך
אין ולא משעבד להו דבי ר' ינאי
דבא עמי אבד"כ נתן לה ואוקמינא
מטעם שאין השעבוד על טלה זה
אסורין (תמורה דף ג.) דא"ר מתא דא
אע"פ דמשמעבד אינו נתפס בחסור
הו (הא) לו לא היה לו לחסור כי
זו מפרות שביעית שכבר פרע לו
שעית שהוא חלוץ לקחת בעל הית
שפור פריי שפיר אלא כי קפרע
שעלו הפירות מן העולם גם כן
מבית החנוני והוא פורע המעות
לוי דבר גביה פ"י דמשמעבד
מזל השעבוד הדינר קונה נכסיו
בעיניו ונתנוהו לפועלי הו ליה מה
כל לפועלי בשכרן ולכסף כשיתן
הם מהם דבי ר' ינאי ע"ר ר' ינאי
ה ש"ר ינאי פורע להם מטעם א
פירות שביעית לנני בינו דמי
קבלנתי רק גוף הערב והקבלן אבל
בנכסי ערב אלא כמלוה ולזה אבל
פ"י פורע ק"י שזהו כעין מעשה דר'
לך אין לו לתלוה על הלוה כלום
שחא מהיאי כי היכי דלא אסיק
אבל חנוני שאין מקיפו מאי מותר
ר' רבא ב"י קנה מדין ערב וכשפוא
מלה

עין משפט
גר מצוה

בא א ב מר פד הל
אמר מונה הלי יא
בא א ב מר פד הל
עקול הל א ב סג
עקל עקל נשעין דר ח
רמ עקל ו:
יז א ב מר פד הל
אמר מונה הלי יא
יח א ב מר פד הל
מכירה הל א ב סג
עקל נ ש טויער יא
רמ עקל נ ו ובהל
יב א ב מר פד הל
אמר מונה הלי יא
ב ז א ב מר פד
הל נ:
ל א ב מר פד הל
עקל נ כסהל
כא ב מר פד הל
מחלטה אסורות
הל נ ש טויער יא
קל עקל נ ו ובהל
רמ עקל ו:

תורה אור השלם
וְאִישׁ כִּי יִקְדֹּשׁ אֶת
בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה
וְהַעֲרִיכוּ הַבֵּת בֵּין טוֹב
וּבֵין רָע כְּאִשֶּׁר יַעֲרִיף
אֹתוֹ הַבֵּת כֵּן יִקֹּם:
וַיִּקְרָא כֹה יֵד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones